

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

København, den 2. maj 2005

Sagsnr.:

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 8. april 2005 (Alm. del – spørgsmål nr. 61) udbedt sig min besvarelse af følgende:

Spørgsmål 61:

”Hvad er ministerens holdning til uenigheden blandt parterne i sagen om bevaring af gamle danske husdyrracer, og har ministeren forslag til hvordan stridighederne kan bilægges?”

Svar:

Det kan virke, som om hele bevaringssagen vedrørende gamle danske husdyrracer er præget af uenighed. Dette er ikke tilfældet. Uenighederne er primært koncentreret omkring kvægområdet, hvor det blandt andet diskuteres, hvilke dyr der bør være støtteberettiget til dyretilskud, på baggrund af en holdning blandt nogle ejere om, at deres dyr er mere bevaringsværdige end andre dyr.

Genressourceudvalget har på dette område valgt at følge en strategi, hvor man søger at bevare mest muligt af de gamle husdyrgenetiske ressourcer for eftertiden. Udvalget vurderer derfor for hver enkelt race graden af renhed, der kan accepteres for at danne basis for videre avlsarbejde. I besvarelsen af spørgsmål 62 fremgår sammensætningen af Genressourceudvalget. Som det fremgår, er udvalget bredt sammensat med både avlerrepræsentanter og fagfolk, hvorfor jeg har tiltro til den linie, udvalget har valgt at følge på området.

Jeg synes, det nye genressourceudvalg er kommet godt fra start. Udvalget har i sit første fulde arbejdsår haft et stort aktivitetsniveau, og der har i forbindelse med både idekonkurrencen om anvendelse af oprindelige danske husdyrracer til natur- og landskabspleje og i forbindelse med indkaldelse af tilbud på informationsmateriale vist sig en stor interesse for bevaringssagen. Det har ikke været muligt at lægge alle uenigheder på hylden. Jeg tror ikke, man kommer uden om, at bevaringsarbejdet på kvægområdet vil være

præget af diskussioner. Vi har at gøre med folk, der brænder for deres sag, og bruger mange kræfter på at bevare de husdyrgenetiske ressourcer på kvægområdet. I sådanne situationer er det almindeligt med selvstændige holdninger til tingene. Det finder jeg i og for sig ikke problematisk. Men jeg forventer og forudsætter, at de involverede er så konstruktive som muligt og gør et forsøg på at samarbejde.

Samlet synes jeg, vi skal bakke op om det nye Genressourceudvalgs arbejde, da jeg finder, at udvalget er den rettebase for det fremadrettede bevaringsarbejde.

Hans Chr. Schmidt

/Nanna Vestereng